زنجیر روی زمین اتحاد
پیکار خلق
۶۳
یکشنبه ۲ آذر ۵۹
گروه انقلابیون مارکسیست لنینیست

جنگ توجیه‌گر خفقان زحمتکشان و آزادی غارتگری سرمایه‌داران

با تشدید جنگ ارتجاعی دولتهای مرتجع ایران و عراق، بگیر وببند و دستگیری مبارزان و انقلابیون شدت بیشتری یافت، بارها دادگاههای فرمایشی در بسته توسط "حکام شرع" تشکیل شد و بدنبال آن بسیاری از انقلابیون در بند به جوخه آتش مزدوران حکومت سپرده شدند. تیرباران سه کمونیست پیکارگر شکرالله دانشیار، محمد علی اشرفی، منوچهر نیک اندام بحکم خلخالی جلاد از جمله آخرین احکام ارتجاعی حکومتگران در شرایط جنگ می باشد و آنچه که در بیدادگاه رفقای شهید اشرفی و نیک اندام گذشت، سند رسوائی حکومت سرمایه‌داران و وفاداری انقلابیون کمونیست به زحمتکشان می باشد:

"خلخالی جلاد می پرسد: مرام شما چیست
رفقا گفتند: دفاع از زحمتکشان.
خلخالی پرسید: کمونیست هستید؟
رفقا: بله.
خلخالی (با تمسخر): حتماً زمان شاه مبارز بودید؟
رفقا (محکم): بله.
خلخالی: توبه می کنید؟
رفقا: خیر.
خلخالی: اگر آزاد شوید باز هم همین راه

بقیه در صفحه ۳

شکاف در "بالائیها"، عمیق می‌یابد

در جامعه طبقاتی که طبقه سرمایه دار برسرنوشت کشور حاکم است، حکومتگران سرمایه برای حکومت کردن روشهای مختلف و گاه بظاهر متفاوت با هم دارند. بعضی از آنها برای جامه عمل پوشانیدن به غارت زحمتکشان باروش زورمطلق پا بمیدان میگذارند و برخی دیگر روش زورنسبی همراه با عوامفریبی را پیشه می کنند. اما مسئله ای که هردوی آنها در آن متفق‌القولند، همانا استثمار زحمتکشان، ناآگاه نگهداشتن توده های خلق و هماناسرکوب زحمتکشان بپاخاسته و نیروهای انقلابی و کمونیست میباشد. این چنین جریانی در مورد رژیم ضدخلقی جمهوری اسلامی هم صدق میکند. چراکه این رژیم جزسودآوری سرمایه به چیز دیگری فکرنمیکند. حکومتگران ایران تابحال نشان داده اند که چگونه در مقابله با زحمتکشان آگاه بطورکامل متفق‌القول عمل نموده و در سرکوبی آنها ثانیه ای بخود تزلزل راه نداده اند. سرکوب خلقهای کرد، ترکمن، عرب و کارگران شاغل و بیکار و خلاصه تمامی زحمتکشان ایران دال برادعای بحق ما میباشد و ازاین جهت وظیفه کمونیستهای واقعی همیشه آن بوده و میباشد که در مقابل جناحهای سرمایه داری ایران، ازجناح بنی صدر عوامفریب گرفته تا حزب جمهوری اسلامی شمشیرکش، ایستادگی و مقاومت نموده و سرنگونی

بقیه در صفحه ۲

جنگ وسیله تشدید سرکوب کارگران

چندی پیش "شورای انقلاب" ضمن مصوبه ای ارتجاعی، سود ویژه کارگران را لغو نمود. موج اعتراض به این عمل اکثر کارخانه ها و واحدهای تولیدی را در برگرفت. در این میان حزب جمهوری اسلامی با ماسک کارگر دوستی کوشید بر این موج سوار شود، تا ازسوئی با اعلام "مخالفت" با این امر جناح بنی صدر را خلع سلاح نماید و ازسوی دیگر بهنگامیکه این موج می رود تا پایه های سیستم سرمایه داری وابسته را بلرزاند، برآن دهنه زند. ما و دیگر انقلابیون کمونیست بارها نوشتیم که هیاهوی حزب سرمایه داری جمهوری اسلامی فریبی بیش نیست و فقط بقصد مقابله با انحراف و بانحراف کشانیدن مبارزات بحق کارگران، براه

بقیه در صفحه ۴

اخبار کردستان

نقل از خبرنامه کومه‌له شماره ۸۶

مهاباد ـ "۲۹/ ۷/ ۵۹ ساعت ۱۰ صبح به دعوت سپاه پاسداران و بمنظور پشتیبانی از رژیم ایران در جنگ ایران و عراق "تظاهراتی" در شهر ترتیب داده شده بود. در این تظاهرات حدود ۱۰۰ نفر شرکت داشتند. سازمان چریکهای فدائی (اکثریت) حزب توده پیروان گروه چهارم حزب دمکرات و پاسداران هرکدام طی اطلاعیه هائی هواداران خود را به شرکت در این تظاهرات دعوت کرده بودند. همزمان با آن عده کثیری از مردم مبارز و قهرمان مهاباد با برپائی تظاهرات پرشوری نشان دادند که علیرغم همه جنایتها و کشتاری که رژیم در این شهر براه انداخته است همچنان با روحیه انقلابی مبارزه بی امان خود را بر علیه سرکوبگران ضد خلق به پیش خواهند برد. تظاهرکنندگان در حالی که بدنبال اجتماع، انفرادی پاسداران چریکهای اکثریت حزب توده و دیگر مرتجعین براه افتاده بودند شعار میدادند:
"هه‌ربژی جونبشی موقاومه‌تی خه‌لکی کورد" (زنده باد جنبش مقاومت خلق کرد)
"بژی هیزی پیشمه‌رگه دوژمن نه‌سیبه‌رگ" (زنده

بقیه در صفحه ۳

مرگ بر امپریالیسم و سرمایه‌داری وابسته

از شما سپاسگزاریم که از نشریات ما در سایت خود استفاده می کنید
www.peykar.org

شکاف ...

این رژیم ضد خلقی و استقرار حکومت جمهوری دمکراتیک خلق تحت رهبری حزب طبقهٔ کارگر را تدارک ببینند .

« با آغاز جنگ ارتجاعی عراق و ایران بارها نوشتیم که تضاد در بین جناحهای سرمایه داری ایران حاد تر گردیده است و این بار قصد داریم باز هم در مورد تشدید آن مطالبی را بنویسیم و مقصود ما از این عمل این است که کمونیستها با ارزیابی از چنین تضادهائی ، به فعالیت خود شکل مطلوب را داده و در تقویت جبههٔ کمونیسم و انقلاب هرچه کوشا تر بکوشند و در دامهائی که دشمنانشان یعنی سرمایه داران بهرلباس و قیافه ، در سر راه فعالیتشان قرار میدهند ، گرفتار نیایند .

اوضاع بحرانی ایران از لحاظ اقتصادی ـ سیاسی آنچنان وضع انفجاری را برای سرمایه داران بوجود آورده است که آنها را مجبور کرده است بجان هم افتاده و بهمدیگر دشنام بدهند و هریک جناح دیگر را مقصر اصلی بوجود آمدن بحران بنامند . جنگ ارتجاعی ایران و عراق این آتش از قبل روشن شده را شعله ور تر ساخت » بحران موجود در ایران دارای دو قسمت است : قسمتی که تحت تأثیر امواج بحران عمومی سرمایه داری جهانیست که مثلاً امپریالیسم آمریکا را با یک نوخ بحران ۱۴ ـ ۸٪ مواجه ساخته است و قسمت دیگر آن مربوط به عدم داشتن سیاست اقتصادی ـ سیاسی حتی در همان محدودهٔ سرمایه داری وابسته از طرف حاکمان جدید میباشد « این بحران سبب شده است که شکاف در صف حکمرانان ایجاد شود . این شکاف که خواه ناخواه یک جو عدم رضایت عمومی را هم فراهم میآورد ، اگر نتواند بوسیلهٔ کمونیستها مورد استفاده قرار بگیرد ، قهراً از جانب یکی از دو جناح سرمایه داری ایران ، حتی بطور موقت ، مورد استفاده قرار خواهد گرفت و نتیجهٔ آن یک دورهٔ سکون در اقشار زحمتکش و متوسط به پائین جامعه خواهد بود » واقعیت این است که بدلیل عدم وجود حزب کمونیست در ایران و کمبود شناخت ما از جانب کارگران و زحمتکشان ، باحتمال قوی در نزاع حکومتگران یک جناح ، جناح دیگر را کنار خواهد زد و خود یکه تاز میدان خواهد گردید . ما در تحلیل مسئلهٔ پیشروزی کدام جناح بر کدام را تشریح خواهیم کرد . اما باید بگوئیم که تمامی مشکلات و ضعف حاکم بر جنبش کمونیستی نبایستی کمونیستها را از رسیدن به هدف خود که ایجاد حزب و سرنگونی رژیم سرمایه داری است باز دارد .

« واقعیت این است که دو جناح بنی صدر و حزب جمهوری اسلامی دیگر نمیتوانند بطور مسالمت آمیز در کنار هم زندگی کنند . دورانی بود که چنین عملی امکان پذیر بود . آن دوران هریک از دو جناح اولاً نسبت به قدرت بلامنازع خود شک داشتند و از طرف دیگر توهم توده های خلق نسبت به کل حکومت زیاد بود . بویژه که هر دو جناح بخوبی آموخته بودند که با تکیه بر اهرم مذهب بخوبی میتوان حکومت کرد . دو جناح خود را موظف نموده بودند که اختلافاتشان را در جبههٔ واحد درونی حل نمایند و نگذارند که بازتاب بیرونی بیابد . اما این راه حل نمیتوانست همیشگی باشد . نباید فراموش کرد که سرمایه داران هیچگاه نمیتوانند بخاطر منافع با هم کنار بیایند . آنها فقط در یک صورت حاضرند بهمدیگر آتش بس آنهم موقتی بدهند که خود را در مقابل نیروی دیگری ببینند » این نیروی دیگر کیست ؟ شبح کمونیسم آنطور که مارکس میگفت و نیروهای بواقعیت گرائیده کمونیسم در جهان امروز . دو جناح سرمایه داری ایران بارها نشان داده اند که چگونه در مقابل کمونیستها و در سرکوب و کشتار آنها در یک جبهه رفته اند و به همدیگر آتش بس داده اند ، اما همینکه غائله پایان یافت ، آش همان آش بود و کاسه همان کاسه . جناح سرمایه داری حزب جمهوری اسلامی برای جناح رقیب توطئه می چیند . این توطئه بنام توطئهٔ آبت معروف گشت . در انتخابات تقلبات را بنفع خود انجام میدهد و مجلس شورا را با نمایندگان مرتبط با حزب خود اکثریت می بخشد . قوهٔ قضائیه را بطور کامل در اختیار خود قرار میدهد . جناح بنی صدر از دست دادن این پایگاههای قدرت را بدون چون وچرا نمیپذیرد و از خود عکس العمل نشان میدهد . اوج این عکس العمل را در سخنرانی ۱۷ شهریوری شاهد بودیم . حزب جمهوری اسلامی فوراً با مراجعه به آیت الله خمینی وی را بسخنرانی وامیدارد و خمینی آنچنان سخن می ـ گوید و از بنی صدر انتقاد میکند که جو سیاسی را که بنفع بنی صدر ایجاد شده بود ، دچار اختلال مینماید » جنگ ایران و عراق آغاز میشود و هردو جناح بفکر میافتند که بترتیبی از جو بوجود آمده در اثر جنگ استفاده کرده و پایه های قدرت خود را مستحکم گردانند . بنی صدر با یک صبر کوتاه که در اوایل جنگ میکند ، فوراً بجبهه های جنگ میرود و سعی مینماید که ارتش را به طور کامل و یکدست در ریشت سیاستهای خود مستحکم گرداند . حزب جمهوری اسلامی با کمک آیت الله خمینی بجبهه های جنگ نماینده میفرستد و از طرف دیگر به تقویت سپاه پاسداران و کمیته ها که در اختیار او هستند ، میپردازد . شعار " پاسداران باید با اسلحه های سنگین آموزش ببینند ، دورهٔ خلبانی تانک و ... طی نمایند " در خدمت این امر قرار میگیرد . اما جناح بنی صدر که از قدرت بالائی در ارتش و بخصوص در بین فرماندهان آن برخوردار است از انجام این عمل تا آنجا که حقایق نشان میدهند جلو میگیرد و در این صحنه توانسته تا حد زیادی رقیب را بعقب براند » حزب جمهوری اسلامی پس از این شکست به یکی دیگر از مراکز قدرت ، رادیو و تلویزیون که جناح بنی صدر با انتصاباتی در آن نفوذ یافته بود ، حمله میبرد و با کمک ۳ رقیب را از میدان بدر میکند . جناح بنی صدر دست بعکس العمل میزند و قطب زاده که روزی در اختلاف با بنی صدر بسر میبرد و اکنون در این جناح جای دارد ، تبلیغات علیه رقبا را تا آنجا پیش برد که حزب مجبور به گوشمالی وی شد و او را بزندان انداخت که البته مقاومت رقیب وی را آزاد ساخت . ادامهٔ این اختلافات به حمله به روزنامهٔ میزان منجر میشود و آیت الله خمینی بطرفداری از حزب در سخنرانی ۲۵ آبان خود به " لیبرالها " حمله میکند و بروزنامه هایشان میتازد و ادعا میکند که آنها میخواهند با کمک " اربابانشان " علیه روحانیت مبارزه کنند .

پس از سخنان خمینی ، یزدی از سرپرستی روزنامهٔ کیهان بکنار گذاشته میشود . هردو جناح با استفاده از ماه محرم جلسات سخنرانی برای میاندازند . بنی صدر یک میتینگ در میدان آزادی در روز تاسوعا و یک سخنرانی در حسینیهٔ ارشاد برپا میکند و حزب هم در روز تاسوعا و عاشورا و با سخنرانی بهشتی یکروز در دانشگاه و روز دیگر در مسجد خمینی در بازار قدرت نمائی میکند » هر دو جناح با تشریک یکدیگر دستهای همدیگر را رو میکنند . بنی صدر از عدم آزادی بیان ، اعمال غیر قانونی ، توطئهٔ رقیب علیه جناحش و ... سخن میگوید و بهشتی رقیب را به قانون اساسی حواله میدهد که نباید پایش را از آن فراتر نهد ، از ولایت فقیه و رهبریت روحانیان در انقلاب "

بقیه در صفحهٔ ۴

www.peykar.org

جنگ توجیه‌گر ....

را ادامه میدهید؟

رفقا: بله تا آخرین قطره‌ٔ خونمان مبارزه خواهیم کرد.

رفیق محمد در اینجا سئوال کرد با چه مدارکی ما را محاکمه می‌کنید؟

خلخالی گفت: مدرک خاصی نمیخواهد همین که رفتید کردستان جنگیدید کافیست.

رفیق محمد: اگرچه در کردستان جنگیدن افتخار است اما ما به کردستان نرفته‌ایم شما ما را بخاطر اعتقاداتمان و عشقمان به زحمتکشان محاکمه می‌کنید.

خلخالی آخرین سئوال را مطرح کرد: چرا سازمانتان می‌گوید مردم جنگ‌زده، خواهان قطع جنگ هستند، مگر امام نگفته ما تا پیروزی نهائی باید بجنگیم؟

رفیق منوچهر: شما حرف "آیت‌الله خمینی" را می‌گوئید، ولی ما حرف تمامی مردم را، علاوه بر این حرف ما منطبق بر منافع مردم است، بروید از مردم سئوال کنید ببینید چی جواب میدهند.

خلخالی آنوقت به "بهوند" مرتجع گفت یک ورق کاغذ بدهد.

و روی کاغذ نوشت: **اعدام**"

نقل از پیکار شماره‌ٔ ۸۰

آری بدینسان حکومت سرمایه‌داران بهترین فرزندان خلق را به گلوله بست تا شاید بتواند از کاستن توهم توده‌های ناآگاه نسبت به خود، که انقلابیون کمونیست در این راه نقش به سزائی ایفا کرده‌اند، جلوگیرد. حکومت از اینکه خواست قطع جنگ مرتجعانه‌ٔ کنونی همه‌گیر شود، می‌هراسد چه نیک میداند که بیشترین بهره‌ها را از جنگ، خود برده است و بهمین جهت هم قصد ادامه‌ٔ آنرا دارد. حکومت به اینکه در اثر جنگ خانمان برانداز کنونی گریبان زحمتکشان میهنمان را فقر و بی‌خانمانی بیشتری گرفته است، کاری ندارد، زیرا حکومت سرمایه‌داران فقط به منافع خود می‌اندیشد و برای کسب آن به سیاستهای مرتجعانه دست میزند. کارنامه‌ٔ ننگین جمهوری اسلامی در نزدیک به دو سال نشان میدهد که در راه تحکیم منافع سرمایه‌داران گام زده است و جنگ کنونی ادامه‌ٔ همان سیاست است اما به طریقی دیگر. بهمین جهت دستگیری و اعدام انقلابیون نیز همچنان ادامه دارد، باضافه‌ٔ اینکه حکومت با استفاده از مسئله‌ٔ جنگ، آنرا شدیدتر ادامه میدهد و حتی با تبلیغات زهرآگین توجیه‌نیز مینماید. در این میان "دستورالعمل"ها و بخشنامه‌ها و اطلاعیه‌های مختلف صادر می‌کند و میکوشد به سیاست سرکوب و ایجاد خفقان جنبه‌ٔ قانونی بدهد. اگر تا کنون بسیاری را به بهانه‌ٔ "شایعه سازی" و "تضعیف روحیه‌ٔ مردم" در "شرایط جنگ" روانه‌ٔ سیاهچالها کرد، اکنون طبق "دستورالعمل شورای عالی قضائی در مورد تخلفات و جرائم زمان جنگ" دست دادگاههای "انقلاب" را برای دستگیری و حتی اعدام زحمتکشان آگاه و انقلابیون، بازتر می‌سازد و در عوض سرمایه‌داران گردن کلفت را همچنان در حمایت خود قرار میدهد: "بند ۱۹ ـــ شایعه پراکنی و تضعیف روحیه‌ٔ مردم توسط رانندهٔ خودروهای همگانی، توقیف گواهینامه و انتقال امتیاز به شخص نیازمند دیگر به تشخیص مسئولین مربوطه و حکم دادگاه" بنابر این با استناد به این بند از "دستورالعمل" بر روی رانندگان زحمتکش معترض فشار می‌آورد و سپس طبق بند ۲۰ مبنی بر "شایعه پراکنی توسط افراد عادی و ایجاد جو ضد انقلاب، تعزیر مجرم یا بازداشت به آن جنبه‌ٔ عمومی میدهد و علی‌الخصوص سرکوب انقلابیون و کمونیستها را قانوناً مجاز میداند. و اما مجازات سرمایه‌داران: "بند ۱۶ ـــ احتکار و ذخیره‌ٔ غیر موجه و بی رویه‌ٔ نیازها و مایحتاج عمومی، حراج کالا بنفع بیت‌المال و پرداخت ۱۰ درصد بهای آن بعنوان جریمه" (تاکید از ماست). میدانیم که محتکرین دست بالا بیشترین نقش را در بالا بردن قیمت مایحتاج عمومی ایفا می‌کنند و بخصوص در دو ماهه‌ٔ اخیر از اوضاع جنگ بهره جسته و با احتکار اجناس، بر روی زحمتکشان فشار وارد می‌آورند. اینک که حکومت بخیال خود میخواهد قانوناً آنها را از این کار "برحذر" دارد، با آوردن جمله‌ٔ "احتکار و ذخیره‌ٔ غیر موجه" همان محتکرین را قانوناً حمایت کرده و دستشان را در احتکار باز می‌گذارد. مگر احتکار "موجه" هم داریم؟ در شرایطی که گرسنگی و فقر و بی‌چیزی زحمتکشان بیداد می‌کند، کدام احتکاری "موجه" است؟ که حکومت می‌خواهد محتکرین "غیر موجه" را مجازات کند و کدام محتکر گردن کلفتی است که برای اعمال پلید خود، موجهی نیابد و اینک البته توجیه قانونی نیز یافته است.

"بند ۱۷ ـ گرانفروشی بیش از سود متعارف و منصفانه یا سوءاستفاده از وضعیت زمان جنگ، حراج کالا و مصادره‌ٔ سود غیر مشروع در معامله کشف شده و فروش قبلی و پرداخت جریمه بمیزان ۱۰ برابر سود نامشروع". (تاکید از ماست) در این بند نیز حکومت قانوناً راه فرار را برای سرمایه‌دارانی که با گرانفروشی همه‌ٔ هستی زحمتکشان را به تاراج میدهند، باز می‌گذارد، زیرا "سود متعارف و منصفانه و مشروع" فقط فرمولبندی کشداری نیست، بلکه مبین منافع سرمایه‌داران می‌باشد. جز عمال سرمایه‌داران چه کس باید این "سود متعارف و منصفانه و مشروع" را مورد ارزیابی قرار دهد؟ "عرف و شرع و انصاف" سرمایه‌داران، سود حداکثر را در ازای مکیدن شیره‌ٔ جان زحمتکشان می‌طلبد و از دید حکومت سرمایه‌داران "سود متعارف و منصفانه" به میزانی است که به بی‌چیزی زحمتکشان بیانجامد، یعنی کسب سود حداکثر. پس می‌بینیم که چگونه حکومت جمهوری اسلامی فشار و سرکوب زحمتکشان و در عوض تامین منافع سرمایه‌داران را رسمیت می‌بخشد ●

اخبار ...

باد نیروی پیشمرگ، نصیب دشمن مرگ است).

"شهری ئیران و عیراق شهری کونه‌په‌رستان، دژبه زحمه‌تکیشانه" (جنگ ایران و عراق، جنگ مرتجعین است باهم، و بر علیه زحمتکشان) در نزدیکی گاراژ اطمینان پاسداران به تظاهرکنندگان حمله کردند و تظاهرکنندگان ضمن جنگ و گریز خیابانی با پاسداران شعار میدادند مرگ بر پاسدار مرگ بر جاش. تظاهرات ۱۰ نفری چریکها و حزب توده و پاسداران و دیگر مرتجعین نشان داد که آنها، چه‌اندازه در شهر مهاباد آبرو باخته‌اند و خلق کرد چگونه آنها را از خود میراند.

پیرانشهر ـ پاسداران به بازرسی منازل مردم پرداختند. آنها در جای قفل شده را می‌شکستند، اثاثیه‌ٔ آنها را بهم میریزند و اموال مردم را بغارت میبرند. شهر تقریباً خالی از سکنه است. وارتش از بالای تپه‌های شهر با برگبار بستن جاده‌ها مانع بازگشت مردم به داخل شهر میگردند. ساعت ۵/۷ صبح

بقیه در صفحه‌ٔ ۴

جنگ ناعادلانه سرمایه‌داران ایران و عراق را به جنگ آزادیبخش خلقها تبدیل سازیم

www.peykar.org

شکاف ...

و نظارت کامل آنها بر همهٔ کارها سخن میراند و بوضوح میگوید که "هرکس با این امر موافق نیست باید برود". این دو ئل سیاسی بیانگر اوج شکاف عمیق بین حکومتگران است. اوج شکاف اولتیماتوم راهمپد نبال دارد. بیهوده نیست که بنی صدر در روز عاشورا میگوید که "... آخر من تا چند شب هر شب پیاپی این فرماندهان نظامی را دلداری بدهم که گوش نکنید، اعتنا نکنید، بجنگ سرگرم باشید... چرا نگذاریم که اینها با خاطر آسوده بجنگند. این شرط انصاف نیست که ما هر روز ببینیم عده ای به تسخیر و اضع مشغولند..." (انقلاب اسلامی ۲۹ آبان ۵۹) بنی صدر به حریف سرمایه دار خود رانسبت بکارگران بیشتر از تسخیر مواضع برد ارد وگرنه او یکمک فرماندهان ارتشی که از حزب دل خوشی ندارند ووی را پیاپی دلداری میدهد، بالاخره به جنگشان خواهد آمد. این از آخرین تیر ترکش جناح بنی صدر است و چه بسا که زمینه های حملات بعدی را هم باکمک فرماندهان نظامی نقشه ریزی نموده باشد و فقط منتظر رسیدن فرصت مناسب باشد.

ما پیش بینی می کنیم، با توجه به جریانات سیاسی که در جناحبندیهای سرمایه داری ایران میگذرد، در زمانی نه چندان دور این جناحها در یک درگیری خونین با یکدیگر فتار آیند و بنظر ما در این درگیری جناح بنی صدر با کمک فرماندهان ارتش پیروز خواهد شد، اینکه این درگیری نهائی زود و یا دیر تر بوقوع پیوندد و یا تا انجام آن حوادث کوچک و یا بزرگ دیگری رخ دهد، نمیتواند این نبرد نهائی را برای یکسره تا زشدن در میدان سیاسی، نفی کند.

ما اطمینان داریم که پس از یکه تازشدن یک جناح از سرمایه داری، که بنظر ما جناح بورژوازی لیبرال بنی صدر است، هیچیک از دردهای اساسی زحمتکشان ما درمان نشده و بعبارت دیگر برای زحمتکشان تفاوت ندارد که کدام جناح از سرمایه داری حکومت براند، لذا کمونیستهای میهن ما از همین امروز میبایستی با توجه به تضادهای درونی سرمایه داری ایران و بحران موجود، خلقهای ایران را برای سرنگونی رژیم سرمایه داری وابستهٔ ایران با کارو سازماندهی در میان آنان، آماده ساخته و محملهای مناسب را برای انجام صحیح آن تدارک ببینند.

جنگ وسیله ...

افتاده است، بخصوص که عناصر فعال حزب در "شورای انقلاب" بر این قانون مهر تائید کوبیده اند. هیاهوی حزب با شروع جنگ بفوریت متوقف شد و دیگر کلمه ای مبنی بر "مخالفت" در روزنامه ها و نامه های حزب بچشم نخورد و این امر حزب را برای آن بخش از کارگرانی که ناآگاهانه میهنشان حزب بدفاع از آنان برخاسته است، رسوا ساخت و البته انقلابیون و کمونیستها در رسوا ساختن حزب نقش موثری داشته اند. بهرحال با شروع جنگ ارتجاعی ایران و عراق، حکومتگران مستبد سکی یافتند تا بوسیلهٔ آن استثمار زحمتکشان را شدت بخشیده و توجیه نمایند. بعناوین مختلف کارگران بتشدید کار و تولید فراخوانده شدند و در این میان رویزیونیستهای خائن حزب توده و چریکهای اکثریت نیز در همصدائی با حکومت، کارگران را بتسلیم در مقابل بهره کشی سرمایه داران دعوت کردند و البته همه نیز به بهانهٔ شرائط جنگ!

اکنون حزب جمهوری اسلامی همصدا با جناح بنی صدر کینهٔ خود را نسبت بکارگران بیشتر عیان ساخته است. اگرچندی پیش از طریق عمال خود در انجمنهای اسلامی کارخانه ها بالغو سود ویژه "مخالفت" میکرد، امروز از طریق پاسداران سرمایه، بکارگران دلاور "هشدار" میدهد و آنان را تهدید میکند که اگر هرصدائی حق طلبانه در رابطه با خواست پرداخت سود ویژه، بگوش رسد، با سرکوب روبرو خواهد شد:

اخیراً واحد کارخانجات و شرکت ها در سپاه پاسداران ناحیهٔ ۲، اطلاعیه ای "هشدارمآبانه" صادر میکند مبنی بر اینکه "... با اطلاع دقیق که در موقعیت فعلی مملکت از کارخانجات و مراکز تولیدی داریم باید بگوئیم که متأسفانه دشمن دیدگاههای مادی گرایانهٔ خود را در میان خواهران و برادران کارگر مطرح کرده و عنوان میکند که باید تمامی سود حاصله از کارخانجات فقط میان کارگران تقسیم گردد... صاحب اختیار این سود شرعاً و قانوناً دولت میباشد... ولاغیر..... دولت زیانهائی را متقبل شده است باید عزیزان کارگر انصاف دهند که هر سودی را نمیتوان میان کارکنان همان واحد تقسیم کرد..." (اطلاعات یکشنبه ۲۵ آبان ۵۹) بدین ترتیب حکومتگران با تکیه بر "موقعیت فعلی مملکت" بالا کشیدن بخشی از مزد ناچیز کارگران را توجیه میکنند حتی بی پروا اعتراف میکنند که "صاحب اختیار این سود شرعاً و قانوناً دولت میباشد" بعبارت دیگر تصاحب وچپاول حاصل دسترنج کارگران را چه شرع وچه قانون جمهوری اسلامی ـ جمهوری سرمایه داران ـ مجاز میداند والبته تهدید کارگران و نیروهای انقلابی و کمونیست هم فراموش نمیشود: "... بخصوص در این برهه از زمان ... افراد معلوم الحال در کارخانجات مشغول آموزشهای تخریبی بگروه قلیلی از کارگران ناآگاه هستند، لکن ... سپاه پاسداران ... قاطعانه در مقابل توطئه های منافقین و مشرکین ... استوار و مقاوم ایستادگی خواهد کرد." (همانجا) براستی این توطئه چیست؟ اگر بپاخیزی کارگران برای احقاق حقوق حقهٔ خود و از جمله دریافت سود ویژه، توطئه است، ما کمونیستها بهمراه کارگران وطنمان بانگ برمیداریم که بله ما توطئه می کنیم، اما بر علیه سرمایه داران و سیستمی که استثمار زحمتکشان را توسط یکمشت سرمایه دار ارزالوصفت "شرعاً و قانوناً" جایز میشمارد و آنقدر توطئه می کنیم تا بساط حکومت سرمایه داران را درهم ریزیم و حکومت زحمتکشان را برپا داریم. این بانگ راسر مایه داران و جیره خوارانشان از جمله در کارخانهٔ ارج شنیده اند لذا میگویند "آیا کارگران مسلمان کارخانهٔ ارج راضی میشوند که با طرح اینگونه مسائل از سوی دشمن لطمه ای بتولید کشور بخورد؟ آیا شما کارگنان کارخانهٔ ارج تصمیم دارید که انقلاب را با مادیات معاوضه کنید؟ ... گروههای چپ نما در آن کارخانه فعال بوده و ... منافقین رسوا نیز ... با آنان همپیمان شده اند" (همانجا) حمال وحشت حکومتگران از حمایت کمونیستها و انقلابیون از منافع کارگران بروز می کند. بهرحال این اطلاعیه و نظائر آن که حاوی دشمنی دیرینهٔ حکومت سرمایه داران و عمال جماقدارشان با کارگران و زحمتکشان است، دوستان و دشمنان واقعی، مدافعین حقیقی و دروغین کارگران را به آنها میشناساند.

اخبار ...

فانتومهای جمهوری اسلامی اطراف شهر را کوبیدند. عصر این روز مراسم بخاک سپاری جنازهٔ ۶ تن از شهدای "کونه خانی" در روستای "گزک" با شرکت بیش از ۲۰۰ نفر مردم آوارهٔ پیرانشهر برگزار گردید."

"۵۹/۷/۲۶ ـ خمپاره باران شهر و اطراف آن به وسیلهٔ پاسداران پیرانشهر با شدت بیشتری همچنان ادامه داشت."

آرشیو اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقهٔ کارگر
www.peykar.org

پیش بسوی جمهوری دمکراتیک خلق